

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

in d. e. cum haberet; tñ uerum non est, q̄ dos, quæ dari dñ filiz spuria; dicatur succedere, seu subroga-
ri in locum alimentorum, hoc n. non dicunt Bart.
& alij, sed q̄ sicut pater teneretur alere filium spurium,
ita teneretur dotare filiam, una n. rō operat ista duo,
vt ipsi docto. dicunt; sed pp hoc non sequit̄, q̄ ista
duo, quæ pueniunt ab una, & eadem rōne, sint unū,
& idem, seu q̄ unum dicatur succedere, & subroga-
ri in locum alterius, sed unūquodq; per se, & sua na-
tura stabit, & permanebit, qm̄ qñ aliquid erit datū
filio spurio pro alimentis, id habebit filius fm̄ natu-
ram alimentorum, scilicet vt morte finiatur; & ita
intelligatur id, q̄ notabiliter uoluit Bal. in l. eam, q̄
in 9. col. C. de fideic. qñ uerō aliquid erit datum fi-
liz spuria; pro dote, dummodō id non excedat sum-
mam debitam, & legitimam arbitrio boni uiri, il-
lud erit, & permanebit penes filiam, & maritum, &
filios fm̄ naturam dotis, quæ dñ esse patrimonium
filiz, & non patris, & ipsi filia; & hæredibus suis ac-
quiruntur irrevocabiliter, & perpetuo d. l. Pōponius
philadelphus ff. fam. herc. l. 3. §. sed utrum in fi. ff. de
mun. & gl. in l. Lucius Titius ff. quib. mo. pignus, uel
hyp. solui. iunctis iis, quæ dixi supra. ¶ Venio ad ter-
tium dubiū, super quo non est insistendum, qm̄, vt su-
pra conclusum fuit, nullum competit ius hæredib.
aut ipsius Blanca; repetendi dotem datā, q̄ nō cēset
data simpliciter p alimentis, ita q̄ non dicat differ-
re ab alimentis, sed dñ data ex cā dotis put cā do-
tis differt a cā alimentorum, vt ipsa Blanca possit &
nubere, & alij: tñ præsupposito pro uero, sed nullo
mō cōcēso, q̄ dictis hæredib. competere ius repe-
tendi dotem rōne alimentorum, quorum cā in ca-
suno cām dotis annexam habere dicatur; vñ oīno
concludendum, q̄ ipsi hæredes, seu habentes cām
ab eis, qualis est ser Hieronymus cessionarius, non
potuerint agere actione in rem, hoc est rei vendica-
tione p̄ possessores illorum bonorum immobiliū,
quæ fuerunt assignata, & in solutum pro certo pre-
tio adjudicata marito ipsius Blanca; iuxta æstima-
tionem factam ad iis, qui tñ deputati à iudice fue-
runt, tñ qm̄ cum ipsi Blanca; & n̄r eius marito debe-
retur pro dote certā quantitas, & summa pecuniæ
legata in testō aut, & sic dos esset constituta in cer-
ta quantitate pecuniæ, sequitur, q̄ ipse maritus, cui
dicta bona immobilia fuerunt adjudicata, & assi-
gnata in solutum, & æstimata pro certa quantitate,
fuit, & esset debitor quantitatis, & summa; pecuniæ,
& non illorum bonorum, adeo q̄ in casu restōnis
dotis non potuit agi p̄ maritum, uel hæredes suos
ad bona æstimata, sed ad quantitatem pecuniæ, ut
esset in l. quoties C. de iur. dot. vñ n. maritus emis-
se, seu habuisse illa bona ex cā emptionis, & non do-
tis ad not. per gl. in l. si inter uir. C. eo. tit. facit l. quo-
ties ff. eo. tit. de iure dotium: & quis maritus dicta
bona habuerit ex adjudicatione iudicis, qui ea illi
assignauit in solutum æstimata, tñ non refert, quia
censetur illa habuisse sic æstimata ab uxore, seu ab
iis, qui tenebatur ad solutionem dotis legata, nam
in hoc factum iudicis cēsetur factum partis l. si ob
cām C. de euic. & ibi Bal. & alij. ¶ Præterea tñ cum
dos consisteret in pecunia, & in quantitate debita,
prout constat ex legato facto ipsi D. Blanca; & pro
illa pecunia, & quantitate debita ex cā dotis ma-
ritus habuerit ea bona immobilia æstimata, vt sup.
quæ æstimatio facit emptionē d. l. quoties C. de iu-
re dotium cum sim. sequitur, q̄ bona illa non dicū-
tur esse dotalia, nec penes maritum, & successores
suos ex cā dotis, adeo q̄ in casu restitutionis dotis
potuerit ad ea agi actione in rem, sed solum actio-
ne p̄sonali ad quantitatem & summam pecuniæ,

41 ut in l. ex pecunia dotal. C. de iur. dot. ubi ea sus, tñ q̄
res empta à marito pecunia dotali non est dotalis
quo ad effectū, ut possit p̄ cum agi ad rē, sed solū ad
quantitatem dotis, facit tex. in l. qui uas cū ibi not.
in fin. ff. de furtis. ¶ Non obstat l. cum uir in fin. aliās
est lex res quæ, & in l. ita constante cum l. seq. ff. de
iur. dot. ubi res permutata cum pecunia dotali dñ
dotalis, sic & res empta pecunia dotali dñ dotalis,
quia tñ primo respondeo, hoc uerum fauore dotis
in subsidium vcz, qñ aliunde nō posset haberi dos,
arg. eorum, quæ hñt in d. l. quoties, & in l. si vt propo-
nis. C. de rei uend. per text. in l. uxor à marito ff. de
don. inter uir. & ux. & ita expresse traditur p̄ Bart.
in d. l. ex pecunia: Secundo respondeo, q̄ tunc res,
quæ succedit in locum pecuniæ dotalis, puta me-
diante emptione, uel simili titulo, efficitur dotalis,
qñ meritis emisit, uel simili titulo habuisset rem de
uoluntate expressa ipsius mulieris, vt quia mulier
ob eius utilitatem consensuisset merito acquirenti
rem ex pecunia dotali, vt declarat gl. in l. 1. q̄ doct.
cōiter ibi sequitur C. si quis alteri, uel sibi, & est gl.
in d. l. cum uir in fi. & ita in fi. & ita et noluit Bart. in
d. l. ex pecunia; ergo ex prædictis infertur, q̄ hæ-
redes aut dotantis non potuerunt agere actione in
rem, & uendicare illa bona immobilia assignata, &
adjudicata pro quātitate dotis, ē si uerum esset, q̄
in casu nostro locus esset repetitioni dotis, propte-
rea quia fuisset dos legata Blanca; nepti spuria; na-
ta ex filio legitimo, & naturalis; sed qm̄ prius est ue-
rius, ut supra plenē fuit demonstratū, iō non est ul-
terius laborandū super hoc ultimo dubio. Quare
ex prædictis constat, D. Deianirā, quæ possidet d. bo-
na immobilia, fore, & esse absoluendā, à petitione
ser Hieronymi, dictumq; ser Hieronymum condē-
nandum esse in expensis factis per d. D. Deianiram.

S Y M M A R I U M.

- 1 Illegitimus per subsequens matrimonium quoad omnes effe-
ctus sit legitimus: Fallit num. 5. & 7.
- 2 Matrimonium contractum cum ea, quam per adulterium quis
polluit, quomodo valeat, & quomodo non.
- 3 Natus ex muliere, quæ ex viro coniugato concepit, & prima
uxore mortua, cum illo matrimonium contraxit, ipsa adhuc
p̄gnate, legitimus quoad oēs effectus natus dñ: Declarat nu. 9.
- 4 Filius naturalis natus ex cōcubina legitimitur per subsequens
matrimonium cum eius matre contractum cum instrumentis
dotalibus: Declaratur num. 10.
- 5 Filius ex adulterino coitu natus non legitimitur per subse-
quens matrimonium, etiam si post mortem primæ uxoris na-
tus, sed ante conceptus esset.
- 6 Etiam si alter committit adulterium ignoraret.
- 11 Sorores utrinque coniunctæ, & pater defuncti simul omnes in
capita succedunt.
- 12 Aditio hæreditatis confundit patrimonium hæredis cum patri-
monio defuncti.
- 13 Pater, sicut mater propter transitum ad secunda vota priua-
tur proprietate illorum bonorum, quæ ad ipsum ex successio-
ne ab intestato filij primi matrimonij peruenierunt, quam
alijs filijs primi matrimonij reservare tenetur, solumq; vsus
fructum ex ijs in vita sua consequitur.

E P I T O M E.

Legitimatio per subsequens matrimonium
non fit de concepto, & nato ex coniugato,
& soluta tpe, quo uir ille cū alia muliere legitimo
matrimonio coniunctus erat, & iō tanquam filius
legitimus & naturalis in illius bonis non succedit.
Ad bona, quæ ad patrē, quæ ad secunda uota tran-
sunt, perueniunt ex filio primi matrimonij præde-
functo,

functo, admittuntur solum filij primi m̃fimonij, & si fœmine sint, non autem filij secundi matrimonij.

CONSILIVM CLXVI.

N Franginus natus, & conceptus ex Margarita soluta tpe, quo Antoniusmaria eius pater erat m̃fimonialiter copulatus cum D. Andromacha sua prima vxore, per subsequens matrimonium factum post mortē D. Andromache primæ vxoris cum d. Margarita matre d. Frangini legitimatus fuerit, adeo q̃ ipse potuerit tanq̃ filius legitimus, & naturalis succedere in bonis, & hereditate d. Antonimariae sui patris, exclusis filiabus legitimis, & naturalibus, natis ex d. D. Andromacha prima uxore, & prima facie ṽr dicendum, q̃ sic per tex. in c. cām, quæ, & in cap. tanta, qui filij sint legit. 1. vbi quo ad oēs effectus, & sic et̃ quo ad ius succedendi filius naturalis, & illegitimus efficitur uerē, & propriē legitimus per subsequens m̃fimonium factum, & ibi doc. cōiter, D. Anto. & alij in c. per venerabilem qui filij sint legit. post gl. 1. Nec obstat, q̃ matrimonium factum cum Margarita de iure non ualuit, quia fuit factum cum illa q̃ dictus Antoniusmaria polluit per adulterium, iuxta tex. in ca. cum haberet de eo, qui dux. in matrimo. q̃ poll. per adulterium, & non præstat impedimentum, q̃ de iure non fortitur effectum, regula non præstat de reg. iur. in 6. Quia respondetur, q̃ ex quo tpe primi matrimonij dictus Antoniusmaria de facto non fuit matrimonium cum d. Margarita, nec illi tunc dedit fidem secum shendi, nec per eos vitæ primæ vxoris insidiatum fuit, sequitur, q̃ matrimonium factum postea cum illa, quam polluit per adulterium, ualuit, vt est tex. in c. veniens, ca. super hoc. §. significauit, c. significasti, & c. si. de eo, qui duxit in matrim. q̃ polluit per adulterium, & præsertim si illa, quæ fuit polluta per adulterium, ignorabat tunc matrimonium aliquod extare, vt inquit gl. in d. c. tanta in 2. glo. & in d. c. cām, & argo. c. ex tenore qui filij sint legit. quia licet initium fuerit uiriosum, tñ si nō sint machinati in necem vxoris, pōt sequi matrimonium legitimum, vt in dictis iuribus, & p̃r per illud matrimonium dē legitimari proles illegitimē prius nata, hic enim est effectus, qui sequitur ex matrimonio valido, & legitimo d. c. tanta, d. c. cām quæ, & in l. nuper in fi. C. de natur. lib. & in auth. quib. mo. nat. eff. sui in §. si quis igitur. ¶ Secundo adduco decisionem Hostie. Ant. de But. Card. & Modernorum in d. c. tanta in 4. q. & 10. And. in c. quod nobis per illum tex. qui filij sint legit. vbi querunt, si mulier ex uiro coniugato conceperit, durante matrimonio, & mortua legitima uxore, postea fuit cū illa, q̃ polluit per adulterium, ipsa adhuc prægnante, deinde nata fuit proles, an natus dicef esse legitimus filius, quo ad omnes effectus, & quo ad ius succedendi? & concludunt, q̃ sic, quorum decisio facit ad casum nostrum, vcz, q̃ Franginus iste, posito, q̃ esset natus ex dicta Margarita, quā Antoniusmaria prius polluerat per adulterium, dicatur factus legitimus per subsequens matrimonium. Præterea f̃ filius naturalis natus ex cubina legitimatur per subsequens matrimonium factum cum eius matre, qñ fuit factum cum instrumentis dotalibus, vt in §. fin. insti. de nuptijs, & inst. de hære. quæ ab intest. deferunt post prin. & in §. si. in auth. qui. mo. nat. eff. sui, sed dictus Antoniusmaria post mortem primæ uxoris fuit matrimonium cum d. Margarita interuenientibus instrumentis matrimonialibus, ergo & c. ¶ Quib. tñ nō repugnantibus, trium est concludendū in casu nro

5. q̃m ex quo d. Franginus uiuente D. Andromacha prima uxore, natus fuit ex d. Margarita, & sic ex coitu adulterino iuxta tex. in c. 1. vt lre non cōtestata, & p̃r fuit filius spurius dicti Antonimariae: non potuit per subsequens matrimonium factum cū d. Margarita legitimari, & p̃r ab hereditate dicti Antonimariae est repellendus, vt est casus in terminis in d. c. tanta in §. si aut, & ita per illum tex. doc. Abb. D. Anton. & moderni dicunt, q̃ filius natus ex coitu adulterino non legitimatur per subsequens matrimonium, quia fm Host. ex quo parentes peccauerunt contra matrimonium, non debet eis in prole subueniri per matrimonium, argo ca. 2. ne clerici, uel mona. & in c. quia frustra extra de usuris, & iō ad hoc, vt non dicat legitimari per subsequens m̃fimonium, satis est, q̃ filius fuerit conceptus in adulterio, q̃ uis post mortem uxoris natus fuerit, quia p̃ conceptionem, non aut per natiuitatem committit peccatum, & adulterium, vt probatur in d. ca. tanta ibi cognouerit. ¶ Secundo f̃ filius susceptus in adulterio non legitimatur per subsequens matrimonium, et̃ si alter ignoraret committi adulterium, vt uoluit gl. q̃ in hoc approbat Abb. in d. c. tanta, & dicit lo. And. ibi, ubi inter adulteros nō interuenit m̃fimonium de facto, quia tunc filius susceptus ex tali coitu adulterino, quem alter ignorabat esse adulterinum per subsequens m̃fimonium nō fit legitimus, secus si factum fuisset inter eos m̃fimonium de facto, & alter ignoraret committi adulterium, quia tunc per subsequens m̃fimonium filius spurius susceptus ex tali coitu adulterino in figura matrimonij efficeret legitimus, argo c. ex tenore, & c. cū inter qui filij sint legit. & c. 1. de eo qui matri. fuit cum ea, q̃ polluit per adul. Et rō diuersitatis pōt esse, q̃a p̃hes matrimonium dat operam rei licitæ, iō ignorantia sua ipsam excusat, sed admittēs virum sine m̃fimonio dat operam rei illicitæ, & iō ignorantia sua nō est probabilis, & p̃p̃ea non excusat, neq̃ ex ea det consequi p̃mum: & hæc opinio et̃ placuit D. Ant. dicitq̃ Abb. in d. c. tanta in 2. gl. illam esse uerissimā, quia danti operæ rei illicitæ imputantur oīa, quæ se quuntur præter uoluntatē suā. c. tuā cum sim. extra de homicidio; sed d. Franginus fuit susceptus, seu conceptus per dictum Antoniummaria, uiuente adhuc D. Andromacha prima uxore ex d. Margarita non in figura matrimonij, nec inter dictū Antoniummaria, & Margaritam aliquo m̃fimonio factum de facto, ergo per subsequens m̃fimonium postea factum inter ipsos post mortē primæ uxoris d. Franginus non pōt dici factus legitimus, et̃ si d. Margarita ignorauisset tunc se cōmittere adulterium, vt ex p̃dictis colligitur. ¶ Et sequendo hanc conclusionem, q̃ Abb. in d. c. tanta esse uerissimā putat, & q̃ est cōis inter doct. quia illam sequuntur gl. 10. And. D. Ant. & Abb. in d. c. tanta in 2. gl. & Moder. in c. cām quæ ill. circa fin. qui filij sint legit. superest breuiter adducis in trium rādere: & in primis non obstat, q̃ h̃ in d. c. tanta in prin. cū sim. alleg. in j. argo, quia ex proximē dictis colligitur responsio, nā quis regulariter per subsequens matrimonium filius illegitimus efficiatur legitimus uerē, & propriē quo ad oīa, vt in d. c. tanta in prin. cum ibi not. per gl. 1. & per doct. & in d. c. per venerabilem, tñ f̃ hoc fallit in filio suscepto, & cōcepto ex coitu adulterino, quia et̃ si alter ignorasset se cōmittere adulterium, nihilominus filius natus ex tali coitu per subsequens matrimonium non posset legitimari, nisi fuisset susceptus in figura m̃fimonij, & alter ignorasset adulterium se committere, secus si uterq̃ sciuisset, vt uolunt lo. And. D. Ant. Abb. & Mod. in d. c. tanta in 2. gl. & super

retuli

veruli. ¶ Nec obstat, qd matrimonium scdm cum illa, qd polluit per adulteriu, tenet, qd prius quis non xit, viuent prima vxore legitima; item qd tpe uitae prima vxoris non fuit data fides illi mulieri, qua polluit per adulterium, secū shendi matrimoniu, aut qd non fuit infidiatum vitae primae vxoris, vt in c. i. c. veniens, c. significauit, c. significasti, & ibi per totum de eo, qui xit matrimoniu cū ea, qd polluit per adulteriu, sed in casu nostro nullum ex his tribus interuenit, ergo matrimonium scdm post mortē Andromachae primae vxoris inter Antonium mariam, & Margheritam, qd polluit per adulterium, debet dici ualidum, & legitimum, & consequenter ex eo debet sequi hic effectus legitimisationis d. c. tanta. Insuper C. de naturali libe. cum sim. Quia ad hoc rōderi pōt, qd ita demum ex subsequenti matrimonio legitimo, & ualido legitimatur filij illegitimi, & suscepti, qd suscepti fuissent ex coitu non adulterino, secus si filij cōcepti, & suscepti fuissent ex adulterio, ut est tex. in d. c. tanta in § si aut: stant enim simul, qd subsequens matrimonium sit ualidum, & legitimum, & si sit scdm cum illa, quam quis polluit per adulterium, ut in d. c. i. d. c. ueniens, & in iuribus supra allegatis, & tā ex illo matrimonio non legitimentur filij prius suscepti, qd suscepti fuerunt prius ex coitu adulterino, ut quia fuissent geniti uiuente prima vxore extra figuram matrimonij, vel qd etiā essent procreati in figura matrimonij scdm de facto, sed alter ignorauisset adulterium cōmittere, ppea quia ignorauit matrimonium aliquod extare tpe, quo illi filij fuerunt concepti ex coitu adulterino, ut dictum fuit supra ex mente Io. Andr. Do. Anto. Abb. & aliorum. ¶ Secundo principaliter non obstat id, qd uoluit Hostien. quem sequi vtr̄ cōiter docto, ut refertur, & sequuntur modernis, in d. c. tanta in 4. q. in 6. col. quia dico, qd ille est casus penitus diuersus a casu nostro, & ideo non est inferendum de uno ad alium, inter stipulantem §. facram verū. sed & hac dissimilia ff. de uerb. obli. l. Papinianus exuli ff. de minoribus, c. per venerabile, qui filij sint legit. Nam Hostien. & alij ponunt casum, qd mulier cōcepit ex uiro iugato, durante m̄monio, & postea mortua legitima, uxore ille vir xit m̄monio cū ea, quam polluerat per adulteriu, deinde natus fuit ille filius conceptus ex coitu adulterino, quia in casu isto ille filius dī nasci legitimus, ex quo saltem tpe natiuitatis eius parentes fuerunt legitimi coniuges, nā satis est proli, quocunq; & quocunq; erat in utero, qd parentes sui fuerint legitimi cōiuges, sicut ad hoc, ut quis dicat ingenuus, satis est illi semel habuisse matrem ingenuā, uel tpe cōceptionis, uel dum erat in utero, uel dū mater peperit, ut in §. 1. & 2. infide ingenuis, & ita uoluit doct. cōiter, D. Anto. Card. Io. And. & modernis, in d. 4. q. casus autē noster est alius, & diuersus, quia nullo tpe, quo d. Franginus fuit in utero, parentes sui fuerunt legitimi cōiuges, non n. tempore conceptionis, nec dū ille fuit in utero, nec tēpore natiuitatis, qm post natiuitatē d. Frangini per viginti annos Antonius maria xit matrimoniu cum d. Margherita, ut constat ex confessione ipsius Frangini rōdentis positionibus, iuncto infro matrimoniali; ergo cum ipse Franginus fuerit susceptus, & conceptus ex coitu adulterino, non potuit legitimari per subsequens matrimoniu d. c. tanta, & sic isti sunt casus diuersi, & habentes diuersitatē rōnis per p̄dicta. ¶ Vltimo non obstat, qd per matrimoniu subsequens scdm cū infis matrimonialibus, & dotalibus legitimantur filij prius nati d. §. si infir. de nuptijs cum sim. & in casu nostro cōfecta fuerunt infra matrimonialia, & dotalia,

10 ergo & c. quia rōdetur, qd ad legitimandū filios per subsequens matrimoniu de iure ciuili, & fm leges seculi pficienda essent infra dotalia, ut in d. §. si cū sim. tñ de iure canonico secus est d. c. tāta, ubi Abb. declarat in 1. notabi. Præterea non sufficerent et dotalia infra, qd filius esset susceptus ex coitu adulterino per ea, qd supra latius dicta sunt, & est tex. in d. c. tanta, iunctis not. per Abb. in 1. not. & hac quoad istud primū dubium dicta sufficiant. ¶ Aliud dubiū superest, dato, sed non cōcesso, qd d. Franginus esset legitimatus, & posset succedere in bonis, & hereditate Antonii marie an filia fœminæ d. Antonii marie nata ex Do. Andromacha prima vxore habere debeant integras dotes maternas Et vtr̄ dicendum, qd non, qd d. Andromacha decessit, superstitite Ioanne filio legitimo, & naturali: & superstitibus dictis duabus filiabus, & ideo ad illius successione Ioānes exclusus sororib. suis solus fuit uocatus, ut in statuto de successione liberorū, matre, uel aliis ascendentib. morientib. ab intestato in prin. deinde cū ipse Ioānes decesserit superstitite Antoniomaria eius patre legitimo, & naturali, & superstitib. duab. sororibus vtrinq; iunctis, sequit, qd ad successione ipsius Ioānis solus Antonius maria p̄f debuit admitti, exclusis in totū sororib. suis, exceptis bonis, qd ad d. Ioānem perueniunt ex dote, uel titulo lucratiuo a matre, in quib. ius cōe seruari dēt, ut in statuto de successione ab intestato ascenden. & collate, in §. ascendentibus; p̄fati masculi. Ex quib. inferet, qd ad has dotes maternas filia d. Andromachae admitti debuerunt simul cum d. Antoniomaria patre d. Ioānis in capita, & non in stirpes, qd quia de iure cōi, qd extāt sorores vtrinq; iunctæ, & pater personæ defunctæ, oēs simul succedunt in capita, ut est tex. in auth. defuncto C. ad Tertull. & in auth. cessante cū ibi not. C. de legit. hered. Quare, cū postea d. Antonius maria decesserit superstitite d. Frangino filio legitimo, & naturali, uel saltē legitimato, & superstitib. dictis duabus filiabus natis ex primo matrimonio. prius condito testō, in quo heredē vtr̄m instituit d. Franginus, sequit, qd ipse tanq; hæres vtr̄s Antonii marie habere, & consequi debet saltē tertiā partem dotium d. d. Andromachae, in qua Antonius maria successerat per obitū Ioānis sui filii, ut supra, qd tertia pars fuit confusa in patrimonio d. Antonii marie, & effecta vtr̄, idemq; patrimoniu cū patrimonio Antonii marie, qui fuit hæres Ioānis in dicta tertia parte dotiū maternarū, tñ nā per aditionem hereditatis confundit patrimoniu heredis cū patrimonio defuncti, ut in l. sed si plures §. si filio ff. de vulg. & pup. Bar. in l. bona in prin. in vit. col. ff. de bo. possit. tit. gñali; Et ideo in hac tertia dotiū d. Franginus debuit succedere mediante persona Antonii marie, cuius fuit, & est hæres vtr̄s, & in cuius bonis, & hereditate inuenit dictā tertiā partē dotiū, arg. l. nihil aliud ff. de verb. sig. & in l. hereditas ff. de reg. iur. cū ibi not. ¶ Præmissis tñ non obstantib. triam sniam arbitror verissimam, qd dictæ filia Antonii marie sorores d. Ioānis vtrinq; coniunctæ habere debeant integras dotes maternas ab illis penitus excluso d. Frangino, quia respectu duarum tertiarum non est dubium, cum ad successione Ioānis earum fratris vtrinq; coniuncti respectu dotiū maternarū simul cū patre suo uocatae fuerint in capita, ut in d. auth. defuncto, & in d. auth. cessante, iuncta dispōne statuti p̄dicti in §. ascendentibus; p̄fati masculi: sed respectu alterius tertiæ partis, in qua successit Antonius maria ppter mortē Ioānis filii, quis maius dubiū sit, an ad illā dictæ duæ filia post mortē Antonii marie sint admittendæ p̄ supradicta.

ZZ

Tamen

13 † Tū concludo, eas pari modo ad illā admittendas fore, nā Antonius maria hmoi tertiam debuit referuare filiā primū matrimonij, nec de illa potuit disponere alicui personæ relinquendo, cū ipse transiuerit ad secunda uota, ut est tex. clarus in l. fœminæ §. illud C. de secundis nuptijs: Nec refert, an transiuerit ad scdā uota ante mortē, uel post mortē filij, cui ab intestato successit, qm̄ quoad bona, quæ perueniunt à matre ad ipsum filiū, & de filio ad patrē, pater, q̄ transiuit ad secunda uota, dumtaxat habet vsum fructū, reseruata p̄prietate alijs filijs, seu filiā primū matrimonij, & sororib. illius filij, cui p̄ successit, ut est tex. in l. mater, & ibi doct. post glo. C. ad Terrul. & nota in d. l. fœminæ §. illud, iuncto §. hinc nobis in auth. de nuptijs, & per Bartolū, & alios in d. l. mater: Et si diceretur, q̄ hæc iura loquuntur in matre, & non in patre, & fœminæ plus delinquit, seu plus grauat, & puniuntur p̄ stuprum, & transitum ad secunda uota, q̄ matres, ut in l. i. cū ibi not. C. de secun. nupt. & in auth. iisdem pœnis c. tit. ergo & c. Rūdeofidem, quod statutum est in fœminis, locum ē habere in manibus, ad quos aliquid peruenit ex successione filij primū matrimonij ab intestato decedentis, ut ipsi parentes priuentur proprietate illorum bonorū, q̄ reseruare tenentur filijs primū matrimonij p̄ transitū ad secunda uota, ut uoluit gl. in d. l. fœminæ §. illud, q̄ pro valde notabilib. notant doct. in d. §. illud, ubi Salic. casum hunc satis plenē examināt, & tū concludit exemplificando p̄prietate in terminis nostris, q̄ pater eodē mō, sicut mater, priuetur proprietate bonorū, quæ perueniunt ad ipsum ex successione ab intestato filij primū matrimonij p̄ transitum ad secunda uota, alijs filijs primū matrimonij existentibus, quia ipse illa bona tenet reseruare dictis filijs, seu filiabus primū matrimonij, & de illis nullo mō pōt disponere in testō, nec inter uiuos: & cum ponat q̄onem, & casum in puris terminis nostris, prout ipse de facto habuit, ille inspiciatur: Præterea pater, sicut mater, succedit filio cū fratrib. filij defuncti, ut in d. auth. defuncto, ergo sicut mater in casu proposito tenetur reseruare filijs primū matrimonij, ita & pater, q̄ in utroq; est par ratio ad instar lucrorum nuptialium: itē q̄a pater facit iniuriā, sicut mater, filijs primū matrimonij, & coniugi primæ, transeundo ad secunda uota, uel luxuriose, & incontinenter uiuendo iuxta not. in l. cum alijs C. de secun. nupt. & ita dicit Salic. se obtinuisse, quare casum ibi decisiū habemus. Et ex p̄dictis apparet r̄sum ijs, q̄ supra adducta sunt in r̄rium qm̄ per transitū ad secunda uota pater priuat p̄prietate bonorū, solū reseruatio sibi v̄sfructu in eius uita, & ita limitatur, & declaratur id, quod h̄r in d. auth. defuncto cum sim. Et in hanc sententiam semper consulere, & iudicare consueui. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Legitimus per subsequens matrimonium non excludit substitutum sub illa conditione, si bonoratus decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus, & ex legitimo matrimonio natis, quāuis hoc modo censeatur legitimè natus. Secus si dictum esset, si decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus. Quid si dictum esset, sine filijs legitimè natis num. 3.
- 2 Legitimus per subsequens matrimonium dicitur legitimus à canone, & sic à Papa mortuo.
- 4 Et facilius admittitur ad feudum, seu ad emphyt. ecclesiæ concessam pro filijs legitimis, & legitimè natis, quam ad faciendum desicere conditionem, si decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus, & ex legitimo matrimonio natis, & quare.
- 5 Naturalium filiorum olim tria genera esse ceperunt.
- 6 Qualitas certa, quæ à principio, & sic certo tempore debet ad

esse, non sufficit, q̄ quoq; modo ex postfacto superveniat.
 7 Testator excludendo substitutum ob filios, & descendentes natos ex legitimo matrimonio, v̄r successorū decorē considerasse.
 8 Testator faciens mentionem de filijs naturalibus natis ex legitimo matrimonio v̄r naturam, & non accidens in spēisse.
 9 Per matrimonium subsequens ad hoc, ut quis legitimeetur quoad effectus civiles, quid requiritur.

E P I T O M E.

Legitimus per subsequens matrimonium non excludit substitutum sub illa conditione, si bonoratus decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus, & ex legitimo matrimonio natis, hic ostenditur.

C O N S I L I V M C L X V I I.

DILIGENTER consideratis oib. que in p̄senti cā doctissimè, elegantissimè, & copiosissimè deduxit clarissimus, & inter alios summā doctrinā iureconsultus D. Marcus Asinius nobilis Florentinus, & si ipse nihil, quod antiquis, & modernis dictū in hoc articulo fuerit, in tactum dimiserit, adeo ut nullus locus mihi, aut cuilibet alteri relictus sit, tū ut uentati, & auctoritati ipsius D. Marci satisfaciā, nullis ferē additis, s̄miam suam uti de iure ueriores, & iudicio meo magis cōem laudo, & approbo, q̄ in casu, de quo agitur, † legitimatus per subsequens matrimonium substitutum sub illa conditione, si filius honoratus decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus, & ex legitimo matrimonio natis, non excludat, quīs hoc modo legitimatus censeatur legitimè natus, ut est de mente glo. in c. tanta qui fil. sint legit. & in c. innotuit in uer. coniugata de elect. & in c. qualis 30. q. 5. per tex. in c. cum in cunctis, iuncto d. c. innotuit de elect. quia longē distant, an testator dixerit simpliciter sine filijs legitimis, & naturalibus, uel sine filijs legitimè natis, & tunc fortē ipse legitimatus per subsequens matrimonium substitutum excludatur auctoritate canonis d. c. tanta, & d. c. innotuit, iuncto d. c. cum in cunctis, sicut si illegitimus foret legitimatus à Papa, qui pōt super radice matrimonij disponere, seu dispensare, ut uoluit insignis p̄ceptor meus D. Barthol. Soc. in l. Gallus §. i. eius in 3. col. ff. de lib. & posth. uerū tertius casus: nam † legitimatus per subsequens matrimonium d̄r legitimatus à canone, & sic à Papa mortuo, d. c. tanta, qui super radice matrimonij disponere, seu dispensare potuit cap. non debet de consangu. & affin. & not. in c. lites de resti. spolia. An uero testator dixerit sine filijs legitimis, & naturalibus, & ex legitimo matrimonio natis, seu nascituris, & sic uisus fuerit his uerbis pręnantibus, & geminatis, quæ sunt maioris uirtutis, & efficacis, q̄ simpliciter prolata, arg. l. balista, & ibi Bar. ff. ad Treb. & h̄r plene per Felin. in c. cautio extra de fide instr. qm̄ hoc in casu legitimatus p̄ subsequens matrimonium nō dicit substitutum sub hmoi condōne excludere: licet n. uerum sit legitimatum per subsequens matrimonium esse legitimū, & naturalē, uel legitimè natū ad gl. in d. c. tanta, in d. c. innotuit, in d. c. qualis, & per Paulū de Castr. in l. fin. C. de his, qui ueniā aet. impetra. tū uerū non est, ipsum esse legitimū, & naturalē, & ex legitimo matrimonio natū ad effectū excludendi substitutum per fideicommissum, ut fuit originale d. D. Anto. de Butr. in c. per uenerabilem col. 19. qui fil. sint legit. quem sequuti sunt Dec. in consi. 155. in fi. uer. Bal. in consi. 482. lib. 5. Alex. in consi. 5. attentis narratis lib. 7. Ruin. in consi. 92. de duobus & c. lib. 3. qui dicit neminem in hoc discrepare: nam etiam si quando dictum fuit simpliciter, si sine filijs legitimis, & naturalibus legit-